

at fremføre nogen Ubegagelighed. Det vilde da ogsaa være saa meget mærkbardigere, om jeg vilde gøre det, som jeg efter mine Anskuelser maa være glad over, at der som Kultusminister sidder en Mand med de Anskuelser, som jeg ved, at den ærede Minister nærer.

Korsgaard: Det er kun en ganske kort Bemærkning. Jeg har med megen Interesse set den Beretning, som findes i Betænkningen under Nr. 190. Det er angaaende de gamle Studenter. Der er jo en Konto, som hedder: „Understøttelser til saadanne, som først i en fremrykket Alder have bestemt sig for Studeringer.“ Hvis ærede Medlemmer ville se paa Nr. 190 i Betænkningen, Tillæg B, Sp. 361—62, ville de finde en ejendommelig Fortolkning af „fremrykket Alder.“ Der ophyses nemlig der, at der er 37, som faa Understøttelse paa denne Konto, og af disse 37 ere 22 i en saa „fremrykket“ Alder, at de kunne blive Studenter i en Alder af 17, 18 til 19 Aar. Nu ved man jo, at den sædvanlige Alder for Studenter er omkring 18 Aar. 17 til 19 Aar kan siges at være den almindelige Alder, hvori Folk blive Studenter. Det viser sig altsaa, at disse Folk, der ifølge Kontoens Lydende skulde have bestemt sig for Studeringer i en fremrykket Alder, nu for største Delen ere Folk, der kunne blive Studenter med den ordinære Alder af 18—19 Aar, medens det kun er et Mindretal af disse 37, nemlig 15, der blive Studenter i en Alder af 20 Aar eller derover. Det kan være, at der ikke er noget at gøre derved; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at denne Konto i Tidens Løb har faaet en anden Mening end den, man oprindeligt havde med den.

Jeg ønsker dernæst at gøre en enkelt Bemærkning om Gymnastikken. Jeg beklager, at man er kommen til det Resultat ikke at ville give noget til Studenter i dette Øjemed, og jeg tror, at det ærede Medlem fra Mariager (Røkkentved) i Dag, og andre Medlemmer ved tidligere Lejligheder, have Ret i det, som de have fremhævet: at netop den Klasse af Mennesker, som der her er Tale om, kunde trænge til at faa deres Begjær udbillet og hærdet noget. Men paa den anden Side skal jeg erkende, at den Maade, hvorpaa Ministeriet tænker at løse Spørgsmaalet, næppe er heldig, og det er i hvert Tilfælde rigtigt, at det er en meget dyr Maade, den ærede Minister vil løse Spørgsmaalet paa. Han har forlangt en Bevilling paa 4.000 Kr. — tror jeg — og for den Bevilling kan der kun

stafes Understøttelse; saa vidt jeg har regnet det ud, til 60 Studenter i Aarets Løb. Dette synes mig for lidt for saa mange Benge; jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der her i Byen findes adskillige dygtige Gymnastiklærere, og det er derfor et Spørgsmaal, om den højtærede Minister ikke kunde gaa en anden Vej, idet han nemlig stiftede sig et Beløb, hvorefter kunde afholdes Undervisningshonorar for Studenter paa et af de Kurser, som findes her. De, som have fulgt denne Sag, vide jo, at der findes forskellige Gymnastiklærere her i Byen baade for dansk, svensk og blandet Gymnastik, og det er et Spørgsmaal, om den højtærede Minister ikke paa den Maade for f. Eks. 2.000 Kr. kunde stiftes Undervisning til mange flere, end der her vil kunne stiftes Undervisning til for 4.000 Kr. Jeg henstiller imidlertid dette, fordi der saa maaste til 3dje Behandling kunde opnaas lidt paa denne Konto, hvad jeg vilde sætte Pris paa.

Endelig skal jeg tillade mig at hente det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa Endringsforslag under Nr. 154 om Anskaffelse af et Varmeapparat til Grevinge Kirke. Man vil vel ikke være i Tvivl om, hvorfrå min Interesse for dette Varmeapparat stammer; men det gør heller ikke noget. Jeg ser, at Udvalget er betænkeligt ved at komme ind paa den Vej at give Varmeapparater til Landsbykirkerne. Nu ved jeg ikke, hvorfor Landsbykirkerne skulle være daarligere stillede med Hensyn til Varmeapparater end Kirkerne i Byerne, mange Landsbykirker kunne trænge fuldt saa meget dertil som Kirker i Byerne. Det glæder mig ogsaa, at den højtærede Minister oplyste, at det ikke var nogen ny Vej, man var kommen ind paa her, idet der tidligere var bevilget Varmeapparater til en af Statens Kirker. Jeg skal yderligere tilføje, at Grevinge Kirke hører til de i Historien kendte Kirker. Den er kendt baade ved sine Præster og Præstefruer, og af de sidste hører en til vore Salmedigtere og har Plads i vor Salmebog. Der knytter sig altsaa adskillig historisk Interesse til denne Kirke; men det er navnlig den Bemærkning af den højtærede Minister, at det ikke er nogen ny Vej, man her vil komme ind paa, som foranlediger mig til at henstille, om ikke det ærede Finansudvalg vilde tænke over dette Apparat endnu en Gang.

Ordføreren (H. Holm): Efter den varme Anbefaling, det ærede Medlem gav Apparatet i Grevinge Kirke, tænker jeg, jeg kan love, at vi skulle overveje det endnu en Gang til 3dje Behandling. For Resten synes